మసీదు పావురం

అది కళ్ళు విప్పి చూసేసరికి దాని చిన్ని గుండెలో కలిగిన మొట్టమొదటి భావం భయం.

రోజూ తెల్లవారుజామున మైకులో వినిపించే ప్రార్థనాహ్వానం దానిమటుకు దానికి అలారం టైంపీసు మోతలాంటిది. అదా రోజు దాన్ని మేలుకొలపలేదు. అది లేచేవేళకే దాని ఫ్రెండ్సన్నీ లేచి కోలాహలం చేస్తున్నాయ్. చివరికి రోజూ బద్ధకంగా నిద్రలేచే దాని జత పావురం కూడా దానికంటే ముందే లేచి తాపీగా గట్కుం గట్కుం అనే శబ్దాలు చేస్తోంది.

సరిగ్గా వారం రోజుల క్రితం ఆ మగపావురంతో దానికి జత కలిసింది. అంతకుముందు మరో మగపావురం దానికి జోడీగా వుండేది. అయితే ఆర్నెల్లపాటు తనతో జల్సాగా కాపురం చేశాక ఆ మగపావురం మరో ఆడ పావురంతో చక్కా లేచిపోయింది.

ఆ మగపావురం లేచిపోయిన్రోజున దీనికి జీవితం మీదే విరక్తి పుట్టింది. మసీదు కొలనులో దూకుదామా లేక ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి వేటగాడి వలలో చిక్కి పోదామా అనాలోచించింది. తను చిక్కితే చాలు, ఎంచక్కా నిప్పుల మీద కాల్చుకుతింటానికో కుర్రకుంక సిద్ధంగా వున్నాడు. రెండు మూడుసార్లు వాడు దొంగచాటుగా మసీదులోకొచ్చి తనని పట్టుకుపోవడానికి ప్లాను వేశాడు గానీ తనే వాడికి టస్సా యిచ్చేసి అందకుండా యెగిరిపోయింది.

అయితే బాగా ఆలోచించిన మీదట ఆత్మహత్య చేసుకోవడం దానికి శుద్ధ దండగనిపించింది. ఛీ, అది మగబుద్ధి చూపించి మరో పావురంతో యెగిరిపోయినంత మాత్రాన తనెందుకు బేలగా ఆత్మహత్య చేసుకోవాలి? తనూ మరో జోడీ వెతుక్కుంటుంది.

ఆ ఆలోచన పుడుతూనే అంతవరకూ ఆ లేచిపోయిన మగ పావురం కోసం అంగలారుస్తూ చెట్టూ పుట్టా పట్టుకు తిరిగిందల్లా అది ఆ వెతుకులాట మానేసి తిన్నగా మసీదు గోపురం మీదికి యెగిరి పోయింది. ఆ మసీదు గోపురం మీది దానికి ఒకటి

కాదు, రెండు మగ పావురాలు కనిపించాయి. తన మచ్చలేని తెల్లరంగు చూసి అవి రెండూ కళ్లు తిరిగి బోల్తా పడబోయి నిలదొక్కుకున్నాయి. తనేమో ఆ రెండింట్లో దేంతోనైనా సరే జత కట్టడానికి సంసిద్ధత వ్యక్తం చేస్తూ నునులేత సిగ్గుతో ఓసారి అందమైన నల్లని కళ్లు రెపరెపలాడించి వాటితోపాటు రెక్కలు కూడా నైస్‌గా టపటపలాడించింది.

ఒక్క వొరలో రెండు కత్తులు ఇమడవు గదా! ఆ రెండు మగపావురాలూ తనకోసం మసీదు గోపురం మీదే బరిలోకి దూకాయి. పావుగంటసేపు ఆ రెంటిమధ్యా హోరాహోరీ పోరాటం జరిగింది. చివరికి యీకలన్నీ వూడగొట్టుకుని భంగపాటుతో ఓ మగపావురం పలాయనం చిత్తగించింది. గెలిచిన మగపావురం విజయగర్వంతో తోక నిక్కబెట్టుకుంటూ రెక్కలాడించి తనని దగ్గరికి రమ్మన్నట్టుగా చూసింది. తనేమో బోలెడు సిగ్గుపడిపోతూ నెమ్మది నెమ్మదిగా పక్కకు జరిగి దాని సరసన వెళ్ళి కూచుంది. అది సగర్వంగా ఓసారి తలపైకెగరేసి ముక్కుతో తన మెడ రాస్తూ ప్రేమ ప్రకటించింది.

అది మొదలు తను దాంతో కలిసి మసీదు ఆవరణంతా ఆనంద విహారాలు సాగించింది. మసీదు కొలను పక్కన కాసేపూ, అదే ఆవరణలో వున్న మగ్బిరాల మీద కాసేపూ, అక్కడికి చేరువలోనే వున్న చార్మినార్ మీద కాసేపూ ప్రేమలో గడిపేసింది.

అయితే రెండు మూడు రోజులు గడిచాక తనకి ఆ మగ పావురంలో వున్న లోపాలన్నీ బాగా తెలిసిపోయాయి. దాన్లో అన్నింటికన్నా పెద్ద లోపం ఏవిటంటే అన్ని విషయాలకీ బద్ధకం. పొద్దున్నే నిద్ర లేవడం దగ్గర్నుంచీ తిండి గింజలు సంపాయించుకోవడం వరకూ దానికి అంతా బద్ధకమే. అయితే తనతో శృంగారం చేయడానికి మాత్రం ఎక్కడలేని హుషారు పుట్టుకొచ్చేస్తుంది. వారం రోజులకే దాని బద్ధకంతో తనకు మొహం మొత్తింది. సమయం చూసుకుని ముక్కుతో దాని నెత్తినోటి గట్టిగా యిచ్చుకుందామా అనాలోచిస్తుండ గానే అనుకోకుండా ఈ వుపద్రవం జరిగిపోయింది. రోజూ మోగే లౌడ్ స్పీకర్లు ఆ రోజు మోగలేదు!

అది నెమ్మదిగా తన గూట్లోంచి బయటికొచ్చి భయం భయంగా ఓసారి అటూ యిటూ చూసింది. తన జత పావురం యెదురుగానే కనిపించేసరికి ఎగురుకుంటూ వెళ్ళి లౌడ్ స్పీకర్లు మోగకపోవడానికి కారణం ఏమిటన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా మొహం పెట్టింది. అయితే దాని జత పావురం, 'ఈ రోజు నీకంటే నేనే ముందు లేచాను చూశావా?' అన్నట్టు గీరగా మొహం పెట్టిందే తప్ప తన కళ్ళలోని భయాన్ని మాత్రం పట్టించుకోలేదు.

ఇలా లాభం లేదనుకొని అది తిన్నగా లౌడ్‌స్పీకర్ల దగ్గరికి యెగురుకుంటూ వెళ్ళింది. అమ్మయ్య! లౌడ్ స్పీకర్లకేం కాలేదు, అవి వుండాల్సిన చోటే వున్నాయ్. అయితే పొద్దునే అవి మామూలుగా యెందుకు మోగలేదో దానికర్థం కాలేదు. అది ఓ లౌడ్ స్పీకర్ దగ్గర్నుంచి

మరో లౌడ్ స్పీకర్ దగ్గరికి ఎగుర్తూ ముక్కుతో ఒకటి రెండు సార్లు వాటిని తట్టి చూసింది. అప్పటికీ యేమీ అర్థం కాలేదు. రోజూ జరగాల్సినవి టైం ప్రకారం జరక్కపోతే దానికి చాలా భయం వేస్తుంది. ఇప్పుడు కూడా అలాగే దాని మనసేదో కీడు శంకించడంతో ఓ లౌడ్‌స్పీకర్ పక్కన దిగులుగా కూర్చుండిపోయింది.

తరతరాల నుంచీ దాని వంశానికి మక్కామసీదులోని పావురాయి గూళ్ళలోనే నివాసం. తన వయసెంతో దానికి తెలీదుగానీ, గుడ్డు పగలగొట్టుకుని బైటికొచ్చింది మొదలు అదెన్నడూ ఆ లౌడ్ స్పీకర్లు మూగపోవడం చూడలేదు. ఏదో ఉపద్రవమే ముంచుకొచ్చింది. లేకపోతే ఈ లౌడ్‌స్పీకర్లు వున్నట్టుండి దేనికి మూగవోతాయి?

అది యెండ బాగా నెత్తిమీద కొచ్చేంతవరకూ అలాగే దిగులుగా కూచుండిపోయింది. నెమ్మదిగా దానికి ఆకలిదప్పులు రెండూ ప్రారంభమైపోయాయి. ఇక లౌడ్‌స్పీకర్ల గురించిన ఆలోచన మానేసి కడుపాత్రంతో రెక్కలాడించుకుంటూ మసీదుకొలను దగ్గర దిగింది.

అక్కడికి దిగి వెళ్ళేసరికి దానికి మరో విడ్డూరం యెదురైంది. దాని తోటి పావురాలన్నీ అప్పటికే ఆందోళనగా కొలనుమీద యెగురుతున్నాయి. ఆ ఆందోళనకు కారణం తెలుసుకోవడానికి దానికి క్షణం పట్టలేదు.

మసీదు ఆవరణలో మానవమాత్రుడన్నవాడు లేడు!

చాలా విశాలమైన ఆవరణ అది. ఆ ఆవరణలో వుండే పావురాల వైభవమే వైభవం. హాయిగా ఎగరడానికి కావల్సినంత స్థలం. ఆకలిదప్పులకు కటకటలాడాల్సిన అవసరం యెప్పుడూ లేదు. ఆ మసీదు చూడ్డానికొచ్చే జనం తమకు మేత వేస్తూనే వుంటారు. ఇక దప్పిక తీర్చుకోవడానికి కొలనులో కావల్సినంత నీరు.

ఈ రోజెందుచేతనో ఒక్క మానవమాత్రుడు లోనికి రాలేదు! అంటే యీ రోజు తమకింక తిండి గింజలు దొరకవన్నమాటే!

తిండిగింజల గురించి ఆలోచించడానికి ముందు దప్పిక తీర్చుకోవాలి. అది నేరుగా కొలను దగ్గరకెళ్ళి కడుపు నిండా నీళ్ళు తాగింది. నీళ్ళతో తాత్కాలికంగా కడుపు నిండేసరికి కొలని గట్టున కూచుని ఆ రోజున జనమెందుకు రాలేదో ఆలోచనలో పడింది.

యేవిటో ఈ రోజంతా విపరీతంగానే వుంది!

మొదట లౌడ్‌స్పీకర్లు మోగలేదు, యిప్పుడు జనం తమకు తిండిగింజలేయడానికి రాలేదు.

యేం జరుగుతోంది?

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం తెలీక చివరికి బద్ధకస్వామి అయిన తన జత పావురం కూడా కంగారు పడిపోతోంది.

యెందుకిలా జరుగుతోందో తెలుసుకోవడానికి మసీదు ప్రహరీగోడ మీదికి యెగురుకుంటూ వెళ్ళింది తను.

ఈసారి అది పూర్తిగా తికమక పడిపోయింది. మసీదు వెలుపల రోడ్డుమీద కూడా ఒక్క మానవ మాత్రుడు కనిపించలేదు. అది చూస్తూనే దానికి కడుపులో యేదో ఖాళీ యేర్పడినట్లై యింక కుదురుగా కూచోలేక ఒకేసారి ఆకాశంలో కెగిరింది.

యెదురుగా చార్మినార్ నాలుగు కొమ్ముల భూతంలా కనిపించింది. అది ఆ నాలుగు కొమ్ముల్లో ఓ కొమ్ముమీది కెగిరి కూచుంది. అంతెత్తు నుంచి ఆ చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలన్నీ దానికి స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయ్.

రోజూ జనసముద్రంలో మునకలు వేసే చార్మినార్ ప్రాంతం నలువైపులా పూర్తిగా బోసిపోయింది. అంగళ్ళన్నీ మూసేసి వున్నాయ్. వీధుల్లో జనం తిరగడం లేదు. చేతుల్లో తుపాకులు పట్టుకుని అక్కడ గస్తీ కాస్తున్న పోలీసుదళాలు మాత్రం దానికి కనిపించాయి. వాళ్ళంతా యెవరో తెలుసుకోగల జ్ఞానమైతే దానికి లేదుగానీ, వాళ్ళు రోజూ తనకు కనిపించే సామాన్య జనం మాత్రం కాదని అది అర్థం చేసుకోగలిగింది.

దాని మనసులో రకరకాల భయాందోళనలు మెదిలాయి.

ఇక్కడ జనమంతా ఒకేసారి యెలా మాయమైపోయారు? ఎక్కడికి మాయమైపోయారు?

అక్కడి భయంకరమైన నిశ్శబ్దం చూసి దానికి అంతులేని బెదురు పుట్టుకొచ్చింది. జనమంతా మాయమై గప్‌చిప్‌గా వున్న ఆ కూడలిలో ఒంటిగా ఆకాశాన్నంటుతూ నిలబడ్డ చార్మినార్ నిజంగానే నాలుగు కొమ్ముల భూతంలా వుంది. అదింక చార్మినార్ మీదెక్కువ సేపు కూచోలేక మళ్ళీ యెగురుకుంటూ వెళ్ళి తన తోటి పావురాల మధ్య వాలిపోయింది.

అప్పటికే అక్కడి పావురాల పరిస్థితి దయనీయంగా తయారైంది. యెప్పుడూ తిండిగింజల కోసం కష్టపడాల్సిన అవసరం రాకపోవడం వల్ల ప్రస్తుతం అవి సామాన్యుల తిరుగుబాటుకు గురైన భూస్వాముల్లా వున్నాయ్. యేం చెయ్యాలో తోచక చకచకా మెడ తిప్పుతూ ప్రతి పావురం ఆందోళన కనబరుస్తోంది.

అది తన జతపావురం దగ్గరికి వెళ్ళి దిక్కులేనట్టు నలువైపులా దీనంగా చూస్తూ నిలబడింది. దాని జతపావురం ఆకలికి తట్టుకోలేక తింటానికేదైనా దొరుకుతుందేమోనని నేలమీద అటూ యిటూ చూస్తోంది. నేలంతా శుభ్రంగా తుడిచేసినట్టుంది.

కాసేపటి తర్వాత వాటిలో ఒక్కోటీ ఒక్కోటీ ఆకాశంలోకెగరనారంభించాయ్. తను చూస్తుండగానే తన జతపావురం కూడా వాటితో పాటు ఆకాశంలో కెగిరిపోయింది.

యెగిరే ముందు తన జత పావురం కనీసం మొహమాటానికైనా ఓసారి తనకేసి చూడకపోవటంతో తనకు ఆత్మాభిమానం దెబ్బతినేసింది. ఛ, యీ మగజాతంతా యింతే!

తమ స్వార్థం తాము చూసుకుంటారు తప్ప పెళ్ళామనేది వుందన్న ఆలోచన కూడా వాళ్ళకు రాదు. తనే పిచ్చిది. తన మొగుడు తిండిగింజలేరుకోవడానికి బద్ధకించినప్పుడు తను యెన్నిసార్లు దానిచుట్టూ యెగిరి తనతోపాటు దిగిరమ్మని రెక్కలాడించి హెచ్చరించలేదు! ఇప్పుడేమో అది తనని పట్టించుకోకుండా దాని మానాన అది యెగిరిపోయింది. ఇంకెప్పుడూ దాన్తో జత కట్టగూడదు.

మొగుడి మీద కోపంతో అది చాలా సేపటి వరకూ కొలనుగట్టున ముభావంగా కూచుండిపోయింది. మళ్ళీ తల తిప్పి చూసేసరికి చుట్టుపక్కల ఒక్క పావురం కూడా దానికి కనిపించలేదు.

అది విరక్తిగా తల పంకించింది. ఈ లోకంలో యెవరికి యెవరు తోడు? యెవరి కడుపాత్రం గురించి వాళ్లాలోచించాల్సిందే. కష్టాల్లో మరొకరెవరూ జతకు రారు. మొగుడి మీద మంటతో భోజనం మానుకుంటే కాలేది తన కడుపే గానీ వాడి కడుపు కాదు. వాడికేం, తన గురించి ఆలోచన లేకుండా జల్సాగా తిని తిరుగుతాడు.

అది నెమ్మదిగా యెగరుకుంటూ వెళ్ళి మసీదు ప్రహరీ గోడమీద వాలింది. గేటు దగ్గర కొందరు పోలీసులు తుపాకుల్తో కాపలా కాస్తున్నారు. గేటు మూసి వుంది. వాళ్ళలో యెవరైనా తనకు తిండిగింజలు విసరకపోతారా అనే ఆశతో అది కొద్దిసేపు అక్కడే కూచుండిపోయింది. అయితే వాళ్ళలో ఆ లక్షణాలు యే కోశానా కనబడకపోవడంతో మరోసారి తల పంకించి యిక లాభం లేదనుకుంటూ హుప్‌మంటూ ఆకాశంలో కెగిరిపోయింది.

దానికా అనుభవం కొత్త. యెప్పుడైనా సరదాగా షికారుకెళ్ళడమే తప్ప యిలా తిండిగింజల కోసం పొట్ట చేతబట్టుకొని ఆకాశవీధిలో పడాల్సిన ఖర్మ తనకెప్పుడూ కలగలేదు.

చూపులన్నీ నేలమీద పరిచి తిండి గింజల కోసం చూస్తూ అది చాలా దూరం యెగిరింది. ఒక యింటి కప్పు మీద నుంచి మరో యింటి కప్పుమీద వాలుతూ బిచ్చగత్తెలా తిరిగింది. అదేం ఖర్మో, దానికి తిండిగింజలు దొరక్కపోగా వీధుల్లో ఒక్క నరమానవుడు కూడా దర్శనమివ్వలేదు. అయితే చాలా చోట్ల పోలీసులు మాత్రం తుపాకులు పట్టుకునుండడం మాత్రం కనిపించింది. వాళ్ళలో యెవరూ తనకు తిండి గింజలు వేయరని ముందే నిర్ణయం చేసుకోవడంతో అది వాళ్ళున్న చోట యెక్కడా ఆగలేదు.

అలా యెగరగా యెగరగా చివరికో చోట దానికి బోలెడు మంది జనం కనిపించడంతో ప్రాణాలు లేచి వచ్చాయ్. అమ్మయ్య! ఇంక తనకు తిండి గింజలు దొరికినట్టే!

అయితే త్వరలోనే దాని ఆశ నిరాశగా మారిపోయింది. ఆ జనంలో యెవ్వరూ తనకు తిండి పెట్టే మూడ్‌లో లేరు. రెండు గుంపులుగా విడిపోయి ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు యుద్ధం చేస్తున్నారు. కొందరు రాళ్ళు విసురుతుంటే కొందరు పెట్రోలు సీసాలు అవతలివాళ్ళమీదికి విసురుతున్నారు. పెట్రోలు సీసాలు పగుల్తూనే కొందరు అగ్గిపుల్లలు గీసి ఆవైపు మునివేళ్ళతో సంధించి కొడుతున్నారు. ఆ అగ్గిపుల్లలు వెళ్ళి పడుతూనే భగ్గున నలువైపులా మంటలు కమ్ముకుంటున్నాయి. పసిపిల్లలు, ఆడవాళ్ళూ, ముసలివాళ్ళూ హాహాకారాలు చేసుకుంటూ దిక్కు తోచనట్టు నలువైపులా పరిగెడుతున్నారు.

కేకలు!

పెడబొబ్బలు!

ఏడుపులు!

గందరగోళం!

భయంకరమైన గందరగోళం!

ఆ అలజడి అంతా చూస్తూనే దానికి గుండె కంపించిపోయింది. ఒక్క క్షణం కూడా అక్కడ నిలువకుండా మళ్ళీ యెగిరిపోయింది.

ఆ రోజంతా అది పస్తులుండిపోవలసి వచ్చింది.

చీకటి పడబోతోంది.

ఆ మసకచీకట్లో యెక్కడికి వెళ్ళాలో తోచక ఓ చిన్న గోపురానికున్న గూట్లో ఆ రాత్రికి తల దాచుకుంది.

మసీదుపావురం గుడికొచ్చిందేమని దాన్నెవరూ ఆక్షేపించలేదు. దేవుడికి సకల ప్రాణులూ సమానమో కాదో ఆ దేవుడికే తెలుసుగానీ దానికి మాత్రం గుడిగోపురం, మసీదు మినారూ, చర్చి శిఖరం అన్నీ ఒక్కటే. వాటికోసం కొట్టుకు చచ్చేన్ని తెలివితేటలు, మనుషులకు మల్లే దానికి లేవు.

ఆ రాత్రంతా దానికి కాళరాత్రిగానే గడిచింది. కన్ను మూతబడుతున్న క్షణంలో దూరం నుంచి యెక్కడో భయంకరమైన కేకలూ, ఆర్తనాదాలూ వినిపిస్తాయి. అంతలోనే మరోవైపున మంటలు భగ్గున లేస్తాయి. అవన్నీ చూసి అది గజగజా వణికిపోతూ గూట్లో మరింత లోపలికి ముడుచుకుపోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

యెలాగో తెల్లవారింది. తూర్పు కిరణాలు సోకుతూనే అది మెల్లగా గూట్లోంచి బయటికొచ్చింది. ఓసారి బిక్కు బిక్కుమంటూ చుట్టూ చూసింది. యెక్కడా యెలాంటి కేకలూ వినిపించడంలేదు. ఆ ప్రదేశమంతా పూర్తిగా నిర్మానుష్యమైపోయింది.

తోటి పావురాల కోసం మనసు అప్పటికే అంగలార్చనారంభించింది. తన జత పావురం చేసిన తప్పిదాన్ని యెప్పుడో క్షమించేసింది. వాటికోసం వెతుక్కుంటూ అక్కడ్నించి బయల్దేరింది.

అయితే దానికి తోటి పావురాలు యెక్కడా కనిపించలేదు. వెతికినంతసేపు వాటికోసం వెతికి చివరికి ఓ చెట్టు మీద వాలింది. అకస్మాత్తుగా దానికి బోలెడు దిగులు ముంచుకొచ్చేసింది. దిగుల్తోపాటు ఆశ్చర్యం కూడా వేసింది.

యేఁవైంది యీ పాడు మనుషులకి?

హఠాత్తుగా యేం మాయరోగం ముంచుకొచ్చింది?

ఇంతకి తన తోటి పావురాలన్నీ యేమైపోయాయి?

అదలా దిగులుగా కూచుని ఆలోచిస్తుండగానే వున్నట్టుండి పెద్ద పెట్టున యెవరిదో వెర్రి కేక వినిపించింది. దాంతో అది ఉలిక్కిపడి తల అటువైపు తిప్పి చూసింది.

యెవరో ఆడపిల్ల. నిండా పన్నెండేళ్ళు కూడా వుండవు. భుజం మీద నుంచి వేలాడుతున్న తుండుగుడ్డలో యేదో మూట గట్టుకుని వెర్రికేకలు పెట్టుకుంటూ తను కూచున్న చెట్టువైపు పరిగెత్తుకుంటూ వస్తోంది. ఆమె పెడుతున్న కేకలకు తన వంట్లోని రక్తమంతా గడ్డ కట్టుకుపోతున్నట్టనిపించింది దానికి.

ఆ పిల్ల వెనుకే నలుగురు దున్నపోతుల్లాంటి మగాళ్ళు పెడబొబ్బలు పెట్టుకుంటూ వస్తున్నారు. ఆ నలుగురి చేతుల్లోనూ బారాటి కత్తులున్నాయి.

"కొట్టండి... నరకండి... చంపండి..." – ఇవీ ఆ నలుగురూ పెడుతున్న పెడబొబ్బలు.

ఆ పిల్ల వాళ్ళకందకుండా పరిగెడుతోంది.

అయితే ఆమె చెట్టుకిందికొచ్చేసరికే వాళ్ళ చేతుల్లో చిక్కిపోయింది. వెంటనే వాళ్ళ కరవాలాలు పైకి లేచాయి.

చివరిసారిగా ఆ పిల్ల ఒక్క వెర్రికేక పెట్టింది.

హృదయ విదారకంగా వినిపించిన ఆ కేక మధ్యలోనే ఆగిపోయింది.

ఆ పిల్ల తలా, మొండెం వేరు వేరుగా నేలమీద పడ్డాయ్.

వెంటనే ఆ నలుగురూ పిశాచాల్లా నవ్వుతూ ఆ శవం చుట్టూ కరవాలాలు తిప్పుకుంటూ రాక్షస తాండవం చేశారు. ఆ తర్వాత అదృశ్యమై పోయారు.

అంతవరకూ ఆ చెట్టుమీద మంచుముద్దలా గడ్డకట్టుకుపోయిందల్లా కాసేపటికి దాని వంటిమీద తెలివొచ్చి నట్టైంది. తక్షణం అక్కణ్ణించి పారిపోవాలన్న ధ్యాసలో గబుక్కున రెక్కలు విప్పింది.

అయితే అంతలోకే దాని చూపులు నేలమీద ఒకచోట అట్టే నిలిచిపోయాయి.

ఆ పిల్ల శవం పక్కనే నూకలు చెల్లాచెదురై పడున్నాయి.

ఆ నూకలకోసమే ఆ పిల్ల ప్రాణాలకు తెగించి తన ఇంట్లోంచి బయటికొచ్చింది. యెలాగో అవి సంపాయించగలిగింది గానీ వాటిని తుండుగుడ్డలో మూట కట్టుకుని యింటికి తెస్తుండగానే ఆ నలుగురు రాక్షసుల చేతుల్లో చిక్కిపోయింది. చివరి క్షణం వరకూ ఆమె ఆ నూకల్ని మాత్రం వదల్లేదు. ఆమె ప్రాణాలు పోతూనే ఆ నూకలన్నీ చెల్లాచెదురై కింద పడిపోయాయి.

చనిపోయిన ఆ పిల్ల మతం యేదైనా కావచ్చు. ఆమెను చంపిన నలుగురి మతం యేదైనా కావచ్చు. కానీ, మృత్యువుకు మాత్రం మతం లేదు. ఆమె పక్కనే నేలమీద పడున్న ఆ నూకలక్కూడా మతంలేదు.

ఆ నూకల్ని చూస్తూనే అది చెట్టు మీదనుంచి రివ్వున దిగొచ్చి ఆవురావురుమంటూ వాటిని యేరుకొని తినెయ్యడం మొదలెట్టింది. ఆ పక్కనే రెండు ముక్కలై పడున్న ఆ పిల్ల శవం దాన్నింక యెంత మాత్రం భయపెట్టలేదు.

ఆకలి మీదుండడంతో ఆ నూకల్నేరుకు తింటంలో యెంతగా అది మునిగిపోయిందంటే వెనకనుంచి తనవైపే చప్పుడు చేయకుండా వస్తున్న గండుపిల్లిని యెంతమాత్రం గమనించలేకపోయింది. ఆ గండుపిల్లి కూడా బహుశా దాన్లాగే ఆకలిమీదుందేమో ఒక్కసారిగా వచ్చి ప్రళయంలా దానిమీద పడిపోయింది. యేం జరుగుతుందో అర్థం చేసుకునేలోపలే దాని మెడ గండుపిల్లి కోరలకు చిక్కిపోయింది.

తప్పించుకోవడానికి అది గిజగిజలాడింది.

అయినా లాభం లేకపోయింది.

రెక్కలు టపటపా కొట్టుకుంది.

అయినా లాభం లేకపోయింది.

కాళ్ళు రెండూ తన్నుకుంది.

అయినా లాభం లేకపోయింది.

ఆ పిల్ల శవం పక్కనే దాని ఈకలు కుప్పలుగా పడ్డాయి.

తెల్లని దాని రంగు ఎర్రగా మారిపోయింది.

యెవరి నోటికీ అందని ఆ నూకలు మట్టిలో కలిసిపోయాయి.

ప్రజాసాహితి, మే 1991